

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 174**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2164

Käraste.

Jag ringde på i går så snart som brevet kom, men det var kortslutning någon stans, så att jag inte kunde komma fram. Jag var ännu på telegraferna, men fick inte ett ögonblicks ro.

Blir kom nämligen fört länsman Dahlgren med major Hellberg och en ingenieur och varo här till middag. Vidare kom gäst på eftermiddagen Chöler och Wernia för att tala om stadsinvigningen och Chöler för först på kvällen. Men nu skall jag inte tala om mina affärer utan om dina.

Du frågade mig om jag tyckte, att du skulle sätta J. J. porträtt på en omslag. Det tycker jag vare mycket bra om du bara har ett vackert porträtt. Det får inte vara det där med långa håret utan något från ungdomen. Det här allt alltså vara mycket vackert för du har gjort honom ⁿⁱ vackert i boken ett intryck som inte får fördäras.

Det var roligt att på bara, din röst i telefonen, men jag blev allt häpen över hur upprätt du lät. Jag säger alldeles som Bonnier, att en roman av dig kommer att finna läsare hur den nå är betitlad, framförallt spelar inte undertiteln någon roll. Du skall säga Jacob Jan, därför att det är ju den titeln, som de flesta tyckas kunnat ana om och vidare som en förslag från revolutionens och idyllens tid eller tvärtom, som du vill. Jag tycker att det låter ledigast utan något sådant som samvaga, historisk eller berättelse framför, men detta kan du alltså sätta dit, det gör ingenting varken till eller från. Jacob Jan är nog en bra, kort och lätt läst titel. Det blir mycket bättre än Ringarnas.

Lilla söta barn, du har skrivit en bra bok och du måste väl vad du skrev, så du gör det. Men kom bli alldeles varaktig, då du talar om de tre gassarna

— Din Söner

för att inte säga något

ädel. Vill du säga mig efter en sådan struntakt
med respekt till någonting?

Bannier har nog inte lärt bokkun. Jag fick brev i
dag, men han sade ingenting om det. Guds Bunde
har hjälpa mig heller. Det finns ingen lag, som
förbjuder dramativering utan förfs tillstånd. Det
är en härlig lagstiftning vi har. Jag tror, att
nederbärande kan skriva till mig, men jag kan
förbjuda det, därför ha de gjort det i Sverige. Det är
fint folk.

Det du vad jag tycker. Ja, när du har lärt första
korrektur ut, så skulle du resa ifrån det hela där-
för att du inte skal vid detta förvägliga själöflögande.
Och vidare skulle du gå upp till skattemåttet genant
och höra vad han säger om Korrekturläsandet. Ingen-
ting är farligt av allt det du oror dig för. Du har
ingenting i huvudet och du är mycket frisk och
sund och du har mycket beröm och stor framgång
att vänta och mycket pengar med, du skall väl inte
göra dig själv så att du inte kan njuta av detta.

Är du mycket väl läsa hela boken. Du orkar
inte med det. Stäng det! Gör dig inte olycklig
för detta! Guds giv det en att för den, som har
genomgått så mycket fall på Korrekturläsning.
Det är ingen ära med sådant.

Du skall tro, min kus, att jag vill dig väl
och vill bevara dig åt framtiden och livet.

Den där bokströmmen ser sig så impo-
nerande, men vad är väl farligt, vad skall
mer att leva. Bostämman gör säkert ett stort fall
med denna bok, som förefall så fruktig i samman-
hanhållning.

Jag skulle skriva till Karl och be honom säga
för mig, men jag vet inte om jag gillar. Skräpet
faller väl ändå, för nog är det skräp, men du göra något. Klart